

[Miljøministeren]

Det foreslås endvidere at give kommuner og amtskommuner en mulighed for at anvende miljøankenævnet som opmand i tilfælde, hvor der er uenighed mellem myndighederne om omfanget af og karakteren af de afværgeforanstaltninger, som miljøstyrelsen har godkendt. Hvis den berørte kommunalbestyrelse eller det berørte amtsråd ønsker det, skal miljøstyrelsen således efter forslaget forelægge sin godkendelse af afværgeprojektet for miljøankenævnet. Miljøankenævnet foreslås sammensat af sagkyndige, der beskikkes af miljøministeren efter indstilling fra de kommunale organisationer og miljøstyrelsen.

For at opnå en forenklet procedure for gennemførelse af afværgeforanstaltninger foreslås det, at en række tilladelser m.v. efter miljøministeriets lovgivning ikke kræves i forbindelse med etablering af afværgeforanstaltninger.

I hovedstadsområdet foreslås det, at amtsrådene i lighed med resten af landet står for undersøgelses- og projekteringsopgaver efter lovforslaget, da dette findes hensigtsmæssigt på grund af opgavernes særlige karakter. I Københavns og Frederiksberg kommuner varetager kommunalbestyrelsen efter forslaget tillige de opgaver, der i den øvrige del af landet er henlagt til amtskommunerne.

Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har været inddraget i udarbejdelsen af dette lovforslag. Foreningerne har under forhandlingerne med miljøministeriet gjort gældende, at løsning af denne opgave har en sådan karakter, at det bør være staten, der finansierer udgifterne herved. Regeringen har givet udtryk for, at staten, amterne og kommunerne i fællesskab bør løse opgaven samt være fælles om dækning af udgifterne i forbindelse hermed.

På dette grundlag har foreningerne været indforstået med den fordelingsnøgle, der er angivet i lovforslagets bemærkninger, samt i principperne for fordelingen af opgaverne mellem staten, amterne og kommunerne.

Der er på det kommunale lov- og cirkulæreprøgram af miljøministeriet anvist besparelser for de kommunale merudgifter, der er knyttet til ordningen.

Ikrafttrædelsestidspunktet foreslås til den 1. juli 1983, da jeg mener, det er betydningsfuldt, at grundlaget for oprydningsindsatsen foreligger snarest muligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale det til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

(Lovforslag nr. L 183).

Forslaget går ud på, at der fra og med 1984 gennemføres en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

Forslaget er udarbejdet på grundlag af aftalen af 13. december 1982 mellem regeringen og socialdemokratiet om en sådan afgift. I overensstemmelse med denne aftale er lovforslaget udformet i et nært samarbejde med sagkyndige fra forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter. Deres omfattende kendskab til forvaltningen af pensionsformuerne og deres konstruktive bidrag til udformningen af afgiften har ført til, at der i februar og marts 1983 er foretaget visse præciseringer og metodeændringer i forhold til den oprindelige aftale. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke de sagkyndige for den bistand, de har ydet.

Baggrunden for forslaget er den alvorlige økonomiske situation, som blandt andet har givet sig udslag i et renteniveau, der er unormalt højt ikke alene i forhold til den nominelle forrentning, vi tidligere har været vant til, men også i forhold til de årlige stigninger i pris- og lønniveau. Hvis denne udvikling fortsætter, vil pensionsopparerne på længere sigt kunne opnå pensioner, der ligger væsentligt over, hvad de med rimelighed kunne forvente. Derfor er den foreslåede realrenteafgift indrettet således, at den formindsker denne ekstraordinært høje realrente. Hvis realrenten derimod falder, bliver afgiften lavere. Falder realrenten så meget, at den bliver lavere end prisstigningen med tillæg af 3½ procentpoints, skal der ikke svares afgift. Realrenteafgiften hindrer således ikke, at pensionisterne kan opnå en rimelig forrentning af deres pensionsmidler og dermed en rimelig pension. Skattereglerne indeholder fortsat en tilskyndelse til at foretage pensionsopsparing. Forslaget bidrager til at ska-